

ring, vi kan se på daginstitutionsområdet. Det er klart, at der er blevet flyttet penge fra det ene område til det andet, men det er jo, fordi de har fulgt børnene.

Så må jeg igen afvise, at kommunerne skulle være i en situation, der er at ligne med en spændetrøje. Jeg mener bestemt, at vi har prioriteret kommunernes økonomi, og der er plads til at prioritere det her område, hvis det er noget, man ønsker at prioritere fra kommunernes side.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Men stadig væk mener jeg, at ministeren ikke helt har fået fat på, hvad det er, der sker rundt omkring i kommunerne. BUPL's undersøgelse viser, at 70 pct. af kommunerne skærer, de skærer på åbningstid, altså snævrer åbningstiderne ind, de skærer på normeringerne, altså færre voksne pr. barn, og det er jo ikke et udtryk for, at man flytter børnetal. Det er et udtryk for forringelser, og det er det, der sker rundt omkring i verden.

Jeg har kun et enkelt spørgsmål, nemlig om vores forslag 3, der går ud på at indføre en egentlig landsdækkende pasningsgaranti. Der brugte ministeren et ord, der hed pasningsmulighed. Er det et udtryk for, at socialministeren har været udsat for store, slemme, grove mænd, der har sagt til hende, at det der udtryk ikke må anvendes af ministeren? Eller er ministeren enig i, at der skal være en egentlig pasningsgaranti her?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg går ind for, at der kommer pasningsgaranti i alle kommuner. Mulighed er jo så et andet ord, man kan bruge, men vi kan godt bruge ordet pasningsgaranti, som der står i beslutningsforslaget her.

Jeg synes, vi skal gøre det frie valg reelt, sådan at forældrene selv kan vælge, om de vil udnytte det hele års barselsorlov med det samme, eller om de vil ud på arbejdsmarkedet tidligere.

Som sagt er det også et af temaerne, der drøftes i regeringens børnegruppe lige nu, så jeg er fuldstændig enig med SF i, at det vil være et godt forslag.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål vedrørende begrebet negativ social arv. Det er jo no-

get, der bruges meget ofte, og det har jo, som ordet siger, en ganske bestemt negativ betydning. Er ministeren opmærksom på, at man via dette begreb jo i virkeligheden kan få hele barnets eksistens eller hele situation i familie, i historisk fællesskab inddraget sådan, at man via begrebet negativ social arv, som er noget, der skal brydes, i virkeligheden lægger situationen åben for en fuldstændig entydig overtagelse af barnet fra samfundets side?

Kort sagt: Er ministeren opmærksom på, at man via dette meget smarte begreb negativ social arv lægger op til en samfundsovertagelse, en socialisering af barnet?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er enig i, at der er en risiko for det, hvis man ikke fører en ordentlig politik, og det har jeg til formål at gøre. Jeg mener, at vi bliver nødt til at tage fat om nældens rod og så også kalde tingene det, de er, for vi kan jo ofte se, at de børn, der har problemer, også kommer fra familier, der har problemer med ringe tilknytning til arbejdsmarkedet, alkoholmisbrug, stofmisbrug eller andet, og hvis man ikke hjælper til, at børnene kommer ud af den onde spiral, så får de heller ikke et bedre liv.

Der mener jeg, at vi som politikere har en stor forpligtelse i forhold til at hjælpe dem, og det må i høj grad blive gennem de offentlige systemer. Det, der er det allerallerbedste, er selvfølgelig, hvis man kan hjælpe hele familien, så familien bliver i stand til at kunne tage sig af sine egne børn på en god og forsvarlig måde.

Det er jo det, der gerne skulle være hovedmålet med hele indsatsen, så derfor mener jeg, at hvis man gør det her klogt og ser på en helhedsorienteret indsats, så overlader man ikke børnene i den offentlige varetægt, men man giver faktisk mulighed for at sætte forældrene i stand til på et tidspunkt selv at kunne tage sig af deres børn.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg siger tak for svaret. Men er det helt afgørende ikke, at man, om man så må sige, afgrænser begrebet, sådan at når man taler om negativ social arv, så fastholder man, at det har at gøre eventuelt med narko, eventuelt med druk, men altså at det er meget afgrænset?